

A 1. Be-tlém-ské svě - tlo nad ce - lou ze - mí te-mno - ty du - ší

o - te - ví - rá. Pro - hlé - dli sle - pí a zpí - va - jí ně - mí,

slo - vo si hle - dá vrou - cí ví - ra. Král po - ko - je ta

slo - va zná tak mo - cná a tak lí - be - zná.

A 2. Zahřmělo z nebe v andělském sboru:
Sláva buď na nebesích Pánu!
Na zemi každému lidskému tvoru
mír, který zhojí každou ránu!
Dnes ve vzpomínce na Betlém
jdem za mírem a za světlem.

Před evangeliem

B 3. Na-jdem je ji - stě. Po - zor - ně sly - šme pře - sva - té slo - vo,

jmé - no Je - žíš. Pa - ne náš, za - hy-nem v te - mno-tě hří - šné,

po - kud ty sám nás ne - o - svě - žíš. Ó, Dí - tě, kte - ré

při - chá - zíš a z dře - va je - slí zve - dáš kříž.

Obětní průvod

B 4. K věčnému trůnu, k chudičkým jeslím
nesem své dary víc než chudé
se srdcem nadšeným, se srdcem skleslým,
s hořkostí, která z hříchu zbude,
své radosti, svůj každý vzdych
i skrovné dílo rukou svých.

Přijímání

B 6. Vladaři duší, prameni záře,
zrozený skrytě z Panny prosté,
zrozený před námi zde u oltáře,
naš Hostiteli a náš Hoste,
proměň nás ke své podobě
a zapal touhou po tobě.

B 8. Svatý déšť smývá žaly a kaly,
svatý chléb nasycuje lačné,
my jen své vyprahlé duše ti dali,
ó vláho z výše nadoblačné,
a ty jsi zde a v nás a náš,
svou krev nám do žil rozléváš.

B 10. Děťátko bílé, z čistého klína
nebeská záře ze studnice,
tisíce žíznivých k tobě se vzpíná,
jediný doušku pro tisíce,
zatímco tobě matka tvá
mléko své duše podává.

A 5. Ty, jenž jsi stvořil kytice květů,
pohřbená zrna měníš v chleby,
zahrň i nás v onu všemocnou větu,
jež hlínu země zdvihne k nebi.
Aby v nás život neuhas,
přijď, Věčný, Živý, mezi nás!

A 7. Z hlubiny věčna smrtelným lidem
Syn Boží narodil se v čase,
nám, kdo jsme žili, kdo žijem, kdo přijdem,
z chleba se rodí zas a zase,
jen z jeho těla pramení
i našich duší zrození.

Děkčinění

A 9. S jakými díky přijíti k tobě
v té chvíli, kdy v nás nebe zpívá?
Ustel si v nás jako v posvátném hrobě,
vem s sebou naše srdce živá,
až o velikém vzkříšení
se řeky vrátí k prameni.

A 11. Pozváni tebou klekáme před ní,
aby nás měla svými dětmi,
jako v den sváteční, tak i v den všední,
když vstanem ráno, když se setmí,
ať lásku k tobě rozvíjí
v nás láska k Matce Marii!